

IARU haluaa laajentaa "radioamatöörin" käsitettä

IARU, Kansainvälinen Radioamatööriliitto koostuu kolmesta alueyksiköstä: Region 1 (Eurooppa ja Afrikka), Region 2 (Etelä- ja Pohjois-Amerikka) sekä Region 3 (Aasia ja Tyyni Valtameri). Näillä kolmella regionilla on kullakin oma hallituksensa, jota kutsutaan nimellä Executive Committee (EC)

Jokainen Region nimittää kaksi henkilöä Kansainvälisen Radioamatööriliiton yhteiseen hallitukseen, jota kutsutaan nimellä Administrative Council (AC). Tämä hallitus pyrkii tekemään globaaleja eli koko radioamatöörimaailmaa kattavia päätöksiä. AC kokoontuu yleensä 1-3 kertaa vuodessa, yleensä jonkun alueellisen kokouksen yhteydessä. Viimeisen kokouksen pöytäkirja on tässä:

https://www.iaru.org/wp-content/uploads/2021/11/2021_October_Summary_Record.pdf

Kohdassa 11 on mielenkiintoinen asia.

11.1. George Gorsline, VE3YV; esitteli "Core Mission Working Group'in" raportin, jossa on kuusi suositusta:

1. "Radioamatööri"-määritelmää tulisi laajentaa niin, että siihen kuuluisi muitakin, kuin pelkästään henkilöitä, joilla on radioamatöörilupa. (Hmmm..)

2. Pyrkä löytämään tapa, jolla IARU voisi olla yhteydessä radioamatööreihin, jotka eivät ole oman maansa Liiton jäseniä. (IARU:n nykyiset säännöt kieltävät sitä olemasta suoraan yhteydessä minkään maan radioamatööreihin. Kaikki viestintä tulee kulkea paikallisen Liiton kautta.)

3. Mahdollistaa Liitot, jotka voisivat edustaa useampaa valtiota ja joissa voisi olla jäseniä useammista valtioista, eli yhdistää sellaisten maiden radioamatöörejä, joista yksistään ei löydy tarpeeksi voimaa perustaa oma liitto. (Tällä hetkellä IARU:n säännöt eivät tunne useaa maata edustavia Liittoja.)

4. Mahdollistaa se, että kun Liitto ei pysty täyttämään velvollisuuksiaan, miten antaa apua sille.

5. Pyrkä löytämään rahoitusta eri tahoilta ymmärtäen kuitenkin, että se saattaa vaikuttaa IARU:n hallintoon.

6. Vahvistaa jo olemassa olevaa ohjelmaa, jossa Liittoja ohjataan työskentelyssä telehallintojen kanssa ja kehittää uusi ohjelma, jossa Liitot paremmin pystyisivät kertomaan omille telehallinnoilleen tai muille viranomaisille radioamatööritoiminnan merkityksestä. (Eryityisesti Afrikan maissa telehallinnoilla ei ole tarpeeksi ymmärrystä radioamatööritoiminnasta.)

[<takaisin pääotsikoihin>](#)

Radioamatöörit mediassa

Ossin, OH3YI; sähkötysavain meni halvalla – 5 € - Huutokauppakeisarissa

Suomen huutokauppakeisarin kauden 14 jaksossa 3 "Helin oma rosvo" oli mielenkiintoinen myyntiartikkeli.

Matti Laasonen -niminen oululainen musiikkialan monitoimija ja vähän trokarikin oli tuonut huutokauppaan myytäväksi sähkötysavaimen, jonka isoon ja muhkeaan puuosaan oli kaiverrettu "OH3YI". Kyseessä lienee siis Ossin, OH3YI; kokelasaikojen avain? Olisi kiva tietää, miten se on löytänyt tiensä Ouluun.

Matti Laasonen on paikallinen oululainen kuuluisuus, jos Googlea on uskominen. Mutta ohjelmassa hän myös kertoi olleensa armeija-aikana radistina ja näytti osaavansa sähköttää - tosin hieman sissiradistimaisella otteella avaimesta.

Loppujen lopuksi sähkötysavaimesta tarjottiin vain 5 €, joka oli pettymys sekä huutokaupanpitäjälle että hamikatsojille. Huutokauppakeisari Ari Palsanmäki arveli saavansa avaimesta 20 €. Eipä saanut.

Tästä voit katsoa, miten tuhansia kusoja workittu avain menee alihintaan, mutta kaikilla oli mukavaa, morsiamillakin. Pahoittelut äänenlaadusta.

www.oh3ac.fi/Meni_viidella_eurolla.mp4

Ossi, OH3YI

Ossi, OH3YI; on suomalaisille DX- ja kilpailuamatööreille tuttu ja arvostettu nimi, jos mennään vain vajaa kymmenkunta vuotta taaksepäin. Hämeen pohjoisosassa Juupajoella asunut Ossi hallitsi kotimaisia kilpailuita aina 1990-2000 -luvulla. Paikka keskellä Suomea ja myös hyvät kotimaan korvat toivat menestystä.

Ossi oli myös pitkään SRAL:n DX-ohjaaja. DX-workkimisen kasvu- ja kukoistusaikana Ossi oli päivittäin bandilla, keräsi muiden workkimistietoja ja kaikki DX-listat olivat viimeisen päälle. Bandilla hän antoi DX-vihjeitä, kertoi QSL-manageritiedot ja oli koko DX-kansan ehdoton yhdistäjä ja hengen luoja. Ossi tuns kaikki ja kaikki tunsivat Ossin.

Pankkimaailmasta vapaaherraksi jääneellä Ossilla oli akateeminen hallintokoulutus, mikä sopi hyvin hänen pitkään uraansa SRAL:n toiminnantarkastajana. Ossi oli tarkka ja kriittinen tarkastustyössään eikä hyväksynyt omatekoisia laintulkintoja. SRAL:n hallitukselta menikin useampi vuosi päästä Ossista eroon ja löytää tilalle toiminnantarkastaja, joka oli oman köyden päässä.

Ossi oli myös liiton hallituksessa 1990-luvun lopusta 2000-luvun alkuun.

[<takaisin pääotsikoihin>](#)

Aarre, OH1OE; "Suuremman Suomen puolesta" -kirjan sankarina

Olavi Lempisen kirjoittama tietokirja **"Suuremman Suomen puolesta"** kertoo porilaisen Aarre Jylhänmaan, OH1OE; kokemuksista pelättyjen Waffen-SS-joukkojen riveissä. Waffen-SS oli sotaa käyvän natsi-Saksan monikansallinen armeija, jossa palveli noin 1 400 suomalaista. Yksi heistä oli Aarre.

Aarre matkasi Saksan itärintamalle kesällä 1941. Kun suomalaisia Waffen-SS-miehiä päätettiin kotiuttaa keväällä 1942, hän liittyi Suomen armeijaan. Sodan päätyttyä Suomen poliittinen ilmapiiri muuttui ja hänet irtisanottiin puolustusvoimista.

"Suuremman Suomen puolesta" pyrkii kuvaamaan Aarren kokemia taisteluja ja kokemuksia niin totuudenmukaisesti, kuin se lähdeaineiston pohjalta on voitu tehdä. Kirja kertoo rintamasotilaan elämästä taistelujen keskellä niin kuin Aarre itse sen koki.

Kirja on ilmestynyt nyt postuumisti, Aarre kuoli vuonna 2003 oltuaan syntynyt 1916. Hän piti kuitenkin koko ajan tarkkaa päiväkirjaa ja oli sanellut kymmeniä magnetofoninauhoja kokemuksistaan.

Aarre sai OH1OE -tunnuksen jo vuonna 1946, heti kun radioamatööri-toiminta oli sodan jälkeen uudestaan hyväksyttyä. Kirjoittajalla ei ole tietoa, oliko Aarren jäsenyys silloisessa pakko-SRAL:ssa hyväksytty tai vaa'ankielenä, ottaen huomioon hänen poliittisen taustalla. Valvontakomissio kun edellytti, että jo tuolloin, ennen suomalaisen radioamatööri-toiminnan uudelleen sallimista liitosta tulee erottaa poliittisesti epämuukavat henkilöt.

Oli niin tai näin, jossain vaiheessa Aarren radioamatööriharrastus on hiipunut koska jo vuonna 1958 tunnus on annettu muualle.

Aarre oli saanut Saksassa tutkakoulutuksen, joka varmaan osaltaan selittää kiinnostusta radioaaltoihin. Hänet muistetaan kuitenkin myös Teljän Radioamatöörien, OH1AF; kesäleireiltä 1960-luvun lopulta. Aikalaiset muistavat myös, että hänellä oli Porin suurin puinen antennimasto! Työelämässä hän oli paikallisen teollisuuslaitoksen johtajatasoa.

[<takaisin pääotsikoihin>](#)

Jorma, OH2RJ; Hesarin ison radiojutun tähtenä

Helsingin Sanomien verkkosivuilta löytyy lämminhenkinen kertomus suomalaisesta sinnikkyydestä, yrittelijäisyydestä ja tahdosta toteuttaa itseään ja saada haaveensa toteutettua.

Jorma Raita on myös radioamatööri. Noin viitisen vuotta sitten hän suoritti Petäjäveden radorompepäivän yhteydessä pätevyystutkinnon ja omaa tunnuksen OH2RJ. Jorma on myös Suomen Radiohistoriallisen Seuran (SRHS) sihteeri.

Jorman tapaakin usein rompepäiviltä ja hamilounailta. Voit tältä aina ystävälliseltä mieheltä kysyä mitä tahansa suomalaisesta radioteollisuudesta ja saat lähes tieteellisen tarkan ja täydellisen vastauksen

Jorma on käyttänyt vanhojen radioiden keräämiseen yli 200 000 euroa. Huoneita Herttoniemessä on kolme ja tilaa 300 neliometriä. Pelkästään viihde- ja äänentoistolaitteita on päälle tuhat. Hän myös kunnostaa vanhaa elektroniikkaa sekä tutkii radiohistoriaa. "Aloitin keräilyn 1980-luvun puolivälissä. Kokoelmaan kuuluu laitteita 1920-luvulta aina 1980-luvun lopulle saakka. Ja on täällä jo jotain 1990-luvultakin".

Jorman kiinnostus elektroniikkaan syntyi jo alakouluikäisenä. Kun isä muutti pois, ullakkokomeroon jäi iso kasa radiokomponentteja sekä radiotekniikan oppikirjoja ja vihkoja. "Aloin tutkia niitä heti, kun opin lukemaan. Koko 1950-luvun rakentelin itse taskuradioita ja muuta elektroniikkaa."

Kun Jorma oli 14-vuotias, hän aloitti opinnot ammattikoulun radio- ja tv-linjalla. Hän oli jatkanut harrastustaan elektroniikan parissa mutta ei saanut työpaikkaa, koska ammattitutkinto puuttui. Niinpä hän alkoi tehdä korjaustöitä radioliikkeille freelancerina. "Ne toivat minulle yleensä ne vaikeimmat tapaukset, ja korjasin niitä kotonani."

Ensimmäinen alan todistus tuli armeijasta, Riihimäen viestikoulun radio- ja suuntaradiomekaanikon koulutuksesta. Hankkiakseen lisätienestejä hän

meni Yleisradiolle pystyttämään TV2:n lähetysverkostoa.

Sapattivapaa antoi mahdollisuuden keskittyä elektroniikan keräämiseen. "Kaverit olivat tuoneet vanhoja laitteitaan korjattavaksi ja myös lahjoittaneet niitä. Niitä alkoi kertyä nurkkiin. Aloin kiertää kirpputoreja ja etsiä vanhaa elektroniikkaa."

Hän on kartoittanut kotimaisia laitevalmistajia ja myyjiä mm kaupparekisteriotteista ja perustamisasiakirjoista ja löytänyt jo 22 helsinkiläisyritystä, jotka valmistivat radioita. "Ne olivat pieniä ja toimivat ennen sotia. Ne eivät pystyneet kilpailemaan suurten valmistajien kanssa, ja viimeiset niistä lopettivat 1950-luvulla."

Jormalla on tavoite: Radiotekniikkaa esittelevän museon perustaminen Helsinkiin. Siihen kuitenkin tarvitaan rahoittaja. "Ei minulla ole sellaisia rahoja. Omat rahavarani on kulutettu kokoelman hankintaan, ylläpitoon ja radiohistorian tutkimiseen. Eläkkeestä menee iso osa varastojen vuokriin." <https://www.hs.fi/kaupunki/helsinki/art-2000008308063.html?share=27925c8c9>

[<takaisin pääotsikoihin>](#)

Huutokauppakeisari ja Manun, OH6EXA; kunnostama "putkiradio"

Huutokauppakeisarissa oli toinenkin radioamatööriaihe. Mm 22.11.2021 esitettyssä kauden 14 jaksossa 4 (K14 J4) nimellä "Bluetoothia Vintagelle" tulee ra-toiminta positiivisesti esille. Kiitos Manu, OH6EXA.

Myyntiin oli tuotu siisti Helvar-putkiradio, joka ei kuitenkaan toiminut. Keisari Aki Palsanmäki totesi, että rikkinäisestä radiosta ei kukaan juuri mitään maksa, mutta jos se olisi toimiva, hyvä huuto olisi 100 €. Aki heitti radion korjattavaksi Markulle, huutokaupan teknisen tuen apujalle.

Markku ei saanut radiota toimimaan, joten hän päätti kilauttaa kaverille eli pyytää Manua apuun. Ei, Manu ei ollut tällä kertaa OH7UE. Manu olikin OH6EXA, Manu Leppänen Äänekoskelta. (Kuva ylhäällä) Selvästi pitkän linjan osaava radioamatööri.

Manu ryhtyi purkiradion korjaamiseen. No, ensinnäkään kyseessä ei ollut putkiradio vaan 1970-luvun transistoriradio, "Helvar trans2000." Vika löytyi germanium-transistorista, jonka sisälle muodostuneet "viikset" Manu poltti pienellä jännitteellä. Ja radiosta alkoi kuulumaan asemia!

Mutta ei tässä vielä kaikki. Manu asensi radioon vielä bluetooth-vastaanottimen siten, että kännykällä pystyy valitsemaan sopivaa musiikkia ja se kuului radio kovaäänisestä.

Kunnossa nyt oleva ja hieman uudistettu radio myytiin peräti 265 eurolla. Kahden minuutin pätkän ohjelmaa ja Manua voit katsoa tästä linkistä. (Valitettavasti saadussa videossa on äänentaso hieman alhaalla, olisikohan Bluetooth auttanut?)

www.oh3ac.fi/VID_20211111_154156.mp4

On varmaa, että Manu tullaan näkemään vielä uudestaan Huutokauppakeisarissa ellei joku muu ohjelma nappaa häntä. Sulavasti esiintynyt, nokkelasanainen Manu sulatti katsojien sydämet ja radioamatöörit saivat hienoa mainosta!

[<takaisin pääotsikoihin>](#)